

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n... cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень. ВИДАЄ СТОВАРИЩЕ "УКРАЇНСЬКІХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" Передплата на рік \$4.00.

Адреса:— UKRAINIAN LABOR NEWS cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописи не звертають ся, хіба що дописувачем визначено зазначити, що бажав звернути увагу на якийсь певний пункт.

ЗАПЕРЕЧЕНЄ ЩЕ ОДНОЇ БРЕХНІ.

Від коли існує радянська влада на Україні, від тоді українська чорносотенна преса в Європі і в Америці пише, що російські більшовики, крім маси інших "злочинів" докочуваних на "українським народі", ініціює також українську інтелігенцію, себто арештують її і держать по в'язницях, винозять на північ або просто розстрілюють.

З укр. контрреволюційних газет в Канаді провід в сїх брехнях на більшовиків від "Укр. Гол." Ще не так дуже давно, як він синав громи на більшовиків — за мнїме убите ними проф. Сумцова, Ефремова, д-ра Луценка, д-ра Міхновського і ин.

Та хоч "Укр. Голос" не подавав своїм читачам правдивих відомостей про такі події, як висше згадано, то сї читачі з часом з інших газет довідали ся, як стоїть справа. І "Укр. Гол." рад не рад мучити з "убитим" більшовиками Ефремовою та інших замовчати. Хоч і не "воскрешував" їх, але і не згадував більше про їх "убийство".

Однок одного "убитого" більшовиком "Укр. Голос" мав ще до послїдного часу. З ним він лїз вїчно до очей "Укр. Роб. Вістям". Тим найпоплїднішим "убитим" більшовиком "українським дітчем" є небічик Михайло Ткаченко, бувший провідник У. К. П. на Україні. Ось власні слова "Укр. Голосу" з 27 двїтця с. р., сказанї на адресу "У. Р. В." в звязї зі смертю Ткаченка:

"Що писане Р. Вістїм все справджуєть ся, сього ми не перечимо. Р. Вістї все знають наперед. Тїльки часом не довіджають троха, от що. Коли писали прим. про смерть Ткаченка, то не доглянули, що се рос. більшовики його замучили..." (підчеркнїне "У. Г.")

Як вже було сказано, "Укр. Голос" згадував про убитє більшовиком Ткаченка кількома наворотами, при чїм за кожним разом вивдав купу помий і на самих більшовиків в Росїї і на Україні, і на "Укр. Роб. Вістї" в Вінніпегу. Ми не звертали уваги на лайку "Ур. Голосу", бо від него нічого иншого не можна сподївати ся; самого ж "факту" про "убитє" Ткаченка не заперечували, бо не мали про се правдивих відомостей.

Аж в послїдні днї ми отримали з України додаток до ч. 6. "Червоного Прапора" (орган У. К. П.), присвячений виключно памїти Ткаченка. Сей додаток має 8 сторїн друку, величина його майже така, як половина "Укр. Роб. Вістї". Першу сторону сего додатку займає портрет Ткаченка і наголовки, рещта всї 7 сторїн заповненї друком про жите і смерть Ткаченка. Авторами статї є не "росїйські більшовики", але українські, найблизшї приятелї Ткаченка, які вихваляють його поїдї небеса.

І перечитавши цїлий сей додаток, 7 сторїн друку, ми нїгде не знайшли, що причиною смерти Ткаченка мади бути більшовики, не говоривши аще про його "замученє", нїгде не знайшли, що він був бодий арештований більшовиками і находив ся в тюрмі, де мав захорїти і померти. Навпаки, в кількох мїсцях згадуєть ся там, що Ткаченка, разом з иншими українськими українцями, арештувала була петлюрівська "власть" і він проїсид в "рїднїй" тюрмі, як в однім мїсці пише ся, 38 днїв.

В сїм додатку до "Черв. Прапора", присвяченїм виключно памїти Ткаченка, є особна статя Ва. Чумача п. н. "Як помер товариш Ткаченко". Понизше подаємо докладно першу част сїєї статї, яка вїдносить ся до послїдних днїв і до смерти Ткаченка і яка майже складаєть ся з листа Ю. Мазуренка, який разом з Ткаченком їздив в делегації від У. К. П. до Москви і був разом з Ткаченком при його смертї. Опускаємо другу част сїєї статї, котра вїдносить ся до давнїшої дїяльності Ткаченка і не згадує нічого про його смерть. Ся перша част сїєї статї звучить:

"Всїм партійним товаришам, яким доводило ся вкупї працювати, або хоч раз зустрічатись з т. Ткаченком, дуже маза, майже нїколи не вїдомо про смерть його в Серпуховї. Над добою його смертї була до останних днїв якась чорна завїса. Не знаючи як він умер, через те може ми не хотїли вїйти в рїднїм і пригорїтичїм чуткам.

Першого сїчня нас поїдїла ст. "Боротьби" про смерть т. Ткаченка, але позака сї відомостї не мали великого характеру і доходили з кол "українського громадянства", але по секрету всїм розповсюджують чутки, що товариш приїв в Москву ратувати самостїйність України, далї його було заарештовано і він помер від кишчаного тїфу.

15-го сїчня від імени О.К.У.К.П. через "Росту" по прямому дротї була надіслана телеграма до Ц.К.Р.К.П. з прохадем поїдїти, чи справді помер т. Ткаченко від тїфу, як і де саме.

2-го дротого бїла одержана телеграма від секретаря Ц.К.Р.К.П. Крестинського: "Ткаченко дїєствительно умер от тїфу". В два днї перек сїм О.К. бїла одержан лїст від т. Мазуренка, де він поїдїлав про смерть Михайла Степановича. Лїст датований 13 сїчня. В ньому т. Ю. Мазуренко, торкаючись про смерть нашого дорогого товариша Ткаченка, зазначає, що докладно про се написав на тїм тижнї, а ще ранїше поїдїлав телеграфом. Тїльки 4-го дротого одержали ми лїст від т. Ю. Мазуренка, де він поїдїлав про останнї днї жита і про смерть Михайла Степановича.

"Прибувши до Серпухова (через Москву нас привезли) в Южфронт, ми задержали ся там на 2—3 днї, чекаючи приїду Всеукраїнської; бачили ся там з т. Мануйльським і Петровським. Перед ними ми поставили питання про легалїзацию, як персонально, так і партїї, а також вели інформаційну розмову. Про легалїзацию нам на дротє сказали і рїднїм за дротє негаїно їхати до Москви".

Та т. Ткаченкови не судило доїти до Москви. На другий день Мих. Ст. не вїдповідав на дротє температура 39,4, а у вечерї 39,5.

На другий день приїшов лікар, дав лїкар, вислухав його і сказав, що організм його здоровий, але чим дротї не мїг опредїлити; а той же вечерї температура підїшла ся до 39,5. На шостий день виспїхало, що у нього кишчанї тїф, і менї приїшлось перевезти М. С. в нашу кімнату до лїкаря. Заходячи я по лїкарю на дротє у лїкаря і приносив їжу, яку тут тїльки можна було дістати. На 11-й день він вже погано мене пїзнавав, а на 12-й вил у бїну горячку і вже зовсім мене не пїзнавав. З вечерї йому зробили вєспїскуванє камфорї дїагидратимана серїєю, бо вступила криза. Лікарї заповідали менє, що у него здоровий організм і він легко переїне кризу. Я надїяв ся на другий день бачити його вже з меншою температурою. Але коли приїшов, то не застав вже в живих. Михайло Степанович помер в 4-їй з полуднею новою годїною ранку 28. грудня 1919 року".

"По мїшому прохадю, — лише далї т. Мазуренку, — тїло його положити в склеп за дротє, щоб в найблизшїй час перевезти до Київа... Раковської і Мануйльської — обидва допомогти".

Так пишуть про смерть Ткаченка наочні свїдкї, які були при ним до послїдньої хвилї його жита. Так пишуть не "росїйські більшовики", але самї українцї, що обожають Ткаченка. Важним в наведєній статї є се, що нїгде в нїї не згадуєть ся, що Ткаченко, — самий, або з Мазуренком, другим делегатом У. К. П., — був коли арештований більшовиками. Також нема про се нїгде згадки в цїлїм додатку до "Черв. Пр.", що був посвячений виключно памїти Ткаченка. А такий факт, коли-б він був мав мїсце, не був би в сїм додатку промовчанїм. Хоч з другої знова сторони, коли-б Ткаченко, який був лїдером партїї, що робила оружїї повстання проти радянської властї, і дійсно був арештований тою властю і захорувув в в'язнїї а опїяса помер, то се ще зовсім не значило би, що більшовики його убїли або замучили, як се пише "Укр. Голос". Так можуть толкувати справу лише редактори "У. Г."

Однак що не було жадного арештованїя більшовиками Ткаченка свїдчить не лише се, що нїгде про се не згадуєть ся в цїлїм додатку до "У. П.", присвяченїм памїти Ткаченка, але також і характер перебуваня Ткаченка і Мазуренка в Серпуховї, описаний Мазуренком.

Ткаченко і Мазуренку задержали ся в Серпуховї 2—3 днї, де чекали на приїзд Всеукраїнської. Там вони бачили ся з Мануйльським і Петровським, з котрими вели переговори і персональний розмову. Там радженю їм також негаїно їхати до Москви.

Арештованому чи арештованим не вїльно вести нїяких переговорів, анї не можна радити їм їхати негаїно до Москви, бо вони є вїд ключем і самї собою не розпоряджають ся, але з ними роблять що уважають за вїдповїдне їм, в чїїх вони є в руках.

Також Мазуренку вїдповїз лїше: "менї приїшлось перевезти М. С. із нашїї кімнати до лїкаря" і: "Заходячи я по дротї на дротє у лїкаря і приносив їжу..."

Колї-б Ткаченко був захорувув в в'язнїї, тоді як мав бути нїби арештований, то Мазуренкови не було-б "приїшлось перевезти його 'З нашїї кімнати'", себто кімнати Ткаченка і Мазуренка. Се свїдчить, що вони обїдва були на свободї. Колї-б Ткаченко був захорувув в в'язнїї, то, його бди-б перевезли до лїкарї з в'язнїї келї в'язнїї властї, а не був би перевозив Мазуренку з спільної кімнати Ткаченка і Мазуренка, яку Мазуренку вїдно називав "нашою". Також Мазуренку, другий член делегації У. К. П., був на свободї, коли заходїв про двїчі на дротє у лїкарню і приносив Ткаченкови їжу. У в'язнїї він не мїг би був сього робити.

Так що все говорить за тим, що жадного арештованя Ткаченка більшовиками не могло бути.

Брехнї про арештованє Ткаченка радянською властю ширїли кола "українського громадянства", в яких інтересї було такі брехнї ширити, щоб ворожо настроївати український пролетарїят проти росїйського, і тї брехнї друкувала потїм укр. чорносотенна преса. Наочнї свїдки смертї Ткаченка, його найблизшї приятелї і українцї, вороги "рос. більшовиків" — не згадують нїгде про жадне арештованє Ткаченка більшовиками.

Така є історїя з "замученїм" більшовиками Ткаченка, як пише "Укр. Голос".

Очевидно, що "Укр. Голос" не подаєть своїм читачам правди про смерть Ткаченка, як не подаєть запереченя брехонї про убитє більшовиками Ефремова, проф. Сумцова, д-ра Луценка і инших.

ТРЕТІЙ КОНГРЕС ІІІ. ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Дня 23. червня отворено урочно в Кремлю в Москві Третїй Конгрес Комунїстичного Інтернаціоналу.

Отворенє зїздї почалось концертом та промовою тов. Зїновєва.

В салї Великого Театру зїбрались представники робїтничїх усїх народїв сївіта.

Першу частину своєї промови присвятив тов. Зїновєв поязглим на подї пролетарської революції товаришам Італїї та Німеччинї. Спомянув також тїх французських та грецьких товаришів, які, вертаючись з ІІ конгресу, загинули, передїраючись крїзь кордонї буржуазної Європи.

Вказуючи на подїї в Італїї та Німеччинї, доказував бєдїякнї, що комунїзм не упадає, а хвилє невдач покїнчат ся, вступє пророчам буржуазїї, кїншевою побїдою пролетарської революції.

В далшїй своїй промовї говорив бєдїякнї про витревалїсть англїйських гїрників-страйкерів і вказує на зрїст членів партїї Комунїстичного Інтернаціоналу. В тїм же сєроку приступили до ІІІ конгресу французька партїя в числї 120.000 членів, та чеська в числї 400.000 членів, а англїйські та американські товаришї, які бди роздробленї, злучились в одну партїю для спільної боротьби з капїталїстичним ладом.

"Нїщо не може нас знищити, нї задержати розвою нашїї партїї. Нам не потрібно опортунїстїв. Замість хитких соціялїстичних елементів в Італїї входить тепєр в склад Третього Інтернаціоналу молода Комунїстична Партїя Італїї. Упадок ІІ жовтого Інтернаціоналу ясни. Його провідник Томас зрадїв робїтництво і мусїв утїкати перед робїтниками з Англії до Америки.

Боротьба з ІІ Інтернаціоналом кипїть. Рада Червоних Професїйних Сїлок числить понад 15 мїліонів членів. Мимо перешкод, які нашї партїї ставїють буржуазїя, Третїй Конгрес має тисячу представників революційного робїтництва 48 країн".

Свою промову кїнчить бєдїякнїм привїтом делегатів Комунїстичного Інтернаціоналу, Молодїжї та околїм в честь сївїтової революції і Комунїстичного Інтернаціоналу. Головою вибрано одиноголосно тов. Зїновєва, заступником т. Льорїо (Франція), Кенєна (Нїмеччина), Гєсарїя (Італїя) і Колярова (Болгарїя). Почесними членами вибрано т. Ленїна, Троцького, Радека та замкненї в тюрмі Муна і Брандєлера. Тов. Каменєв зясує корот-

ко ребегї сївїтої революції, та зазначає, що Росїйська Федеративна Рєспублика переходить від боротьби з оружем в руках до будови нового устрою, з надїєю, що новий устрїй буде зрїдцевий.

Тов. Курторє (Франція) поздоровав Червону Армію і вїсказує надїю, що в хвилї вибуху революції у Франції, Червона Армія приїде з допомочю французьким товаришам.

Говорили ще тт. Фрїдлїх (Нїмеччина), Зєнарї (Італїя), секретар французьких просївних сїлок Томасї, Коляров (Болгарїя), Тозучї (Японїя), а вїд Комунїстичного Інтернаціоналу Молодїжї тов. Монтїзнано.

Вїдспїванєм "Інтернаціоналу" покїнчено перше засїданє конгресу.

По виборї секретарїату говорив тов. Троцький про крїїзу сївїтового господарства та про завданя Комунїстичного Інтернаціоналу. Говорить по нїмєцкї, а його промову перекладають сїчас на французьку та англїйську мови.

"Буржуазїя перечислила свої сили", почав свою промову тов. Троцький. "Мимо сего, що комунїстичний рух із дрїбних гуртків вїрїє у могутнї партїї, буржуазїя починає по давньому господарювати. Першїм кроком було виключенє всїх соціялїстїв та соціял-демократів вїд участї у владї. Але все одно революція набирє невчуванїх ще до тепєр розмірїв. Масовї страїкї в Англії, Америкї, Норвегїї і Чехословацїї, захопленє влади в Росїї, заворушенє в Італїї та Нїмеччинї вказують на зрїст революційности пролетарїята. Робїтнича кляса стоїть тепєр перед питанєм, що буде далї, приїде до нових заворушенїє, чи капїтал зростє в силу."

Тов. Троцький наводить низку фактїв про господарський розклад в капїталїстичних державах. Продукція зерна зменшалась о 720 мїл. пудів. Нацїональє добро воюючих держав зменшилось о половину. Обїг паперових грошїв збїльши ся з 28 мїлярдїв марок на 300 мїлярдїв.

В Нїмеччинї на працюючих до вїїни 11,300.000 робїтників збїднїх тепєр до драїє в сего 4,800.000. На 15,000.000 пудів збїжа до вїїни, тепєр всєго 5,000.000 пудів в рік. Державнї довги 250.000.000.000 марок, загальнїй прибуток впав на 60%.

Франція: стан худоби зменшив ся о 5 мїл. штук, збїже о 120 мїл. пудів. Ввїз перевищив вїзїв о 37 мїлярдїв франків. Державнїй недобір вїказує за один рік суму 5½ мїлярдїв франків.

Англія: продукція вугля впала о 20%. Вїрїб сталї впаде. Ввїз сївого року шість разів меншїй як до вїїни.

Америка та Японїя збїльшили свою продукцію. В руках Америки находить ся 40% всєсвїтного виробу вугля, 85% виробу автомобїлїв. Золото цїлого сївіта плїне до Америки, проте безробїтє зростє.

Буржуазнїї полїтики твердять, що промисловїсть в Росїї упала не через облояду та вїїну. Четверта частина многомїлонової армії, се були свїдомї робїтники. Машини не можна було довезти, а в Росїї їх не виробляли. З сїєї причини богато фабрик стало. Як би Росїя мала потрібнї засоби, то виробї вскорї перевищив би до вїїни.

Капїталїстичний устрїй не вїдновлюєть ся, тїльки зростє спекуляція. Виробництво не тїльки в Європї, але навіть в Америкї упалає. Індустрїйна криза починаєть ся в тїх саме краях, де розвїй индустрїї найбільше зрїс. Ся криза заострїла клясовї суперечности, а се призведе до острїї боротьби, до революції. Великї імперїялїстичнї державї побїдиши не можуть погодити ся при роздїлі завойованого сївіта. Найжєскравїшї суперечности виявилїсь при подїлї Нїмеччинї та при подїлї вуглївї та нафтовїх територїєв. Америка з одної сторонї, а Англія і Японїя з другої сторони збьорять ся, і не треба бути пророком, щоб зрозумїти, що до боротьби між ними приїде.

Воєннї приготуваня, упадок промисловости в Європї та зрїст соціялїальнїх противенств в Америкї, доводять до кристалїзації робїтничого руху. Обов'язком конгресу є розсїднє нашої тактики і принорвалєне її до вїдноснїєв, які в рїжних краях панують.

Ми комунїстї мусїмо клясовї рїжнїцї поглиблювати. Комунїстична партїя мусить зєднати всї робїтничї маси під спїльним кїльчєм і допровадити їх до соціялїної революції та диктатури пролетарїату.

Промову тов. Троцького нагородили слухачї незаважаючи олдєсками.

На третю засїданю обговорювано звіт тов. Троцького. Представник Польської Комунїстичної Партїї вказує на се, як буржуазїя робїтництво, а соціял-патрїоти її помагають. Одинокї борїї за робїтничї права — се комунїстї.

Тов. Позани говорить: Пролетарїят не стратив вїдваги. Спроби буржуазїї його прїдушити покликують до жита такі могутнї партїї, як в Нїмеччинї, Чехословацїї і Франції. Бєдїякнї вїказує, що буржуазїя сама революційнує робїтничї маси.

Вїд Нїмєцкїї Комунїстичної Партїї говорили т-ка Кляра Цеткїн, тов. Шваб і тов. Кенєн. Вони вїказують, що капїталїзм не розвиваєть ся в напрямї піднесення продукції, лише в напрямї лїдєсення зиску, а се мусить викликати революцію гноблєних та вїзискуваних робїтників.

Тов. Рой (Індїя) говорить про konieczнїє втягненя кольонїї до революційної боротьби. Конгрес приймає тези тов. Троцького, як основи до працї и вїдає їх до випрацюваня спеціялїної комїсії. Далшє вїдає конгрес спеціялїній комїсії до випрацюваня манїфєст до пролетарїату всїх країн.

Четверте засїданє почалось рефератом тов. Радека про їденїтнїє мандатів зїздї. Чаєднїв з рїшаючим голосом є 291, з дорядчим 219, гостий 28. Много мандатів ще не прївїшено.

Не прїзнано мандатів лївої соціялїстичної партїї Болгарїї за умїщуванє статїї ренєгата Кавцького.

Прїнято румунську партїю. В справї естонських независимих, жїдївського "Бунду" та "Поале Цїон" ведуть ся переговори.

При роздїлї числа голосів не руководжено ся чисельностю партїї, а полїтичними вїдносинами; і так пб 40 гол. мають партїї Нїмеччинї, Франції, Італїї, Росїї, Чехословацїї і Ком. Интерн. Молодїжї; по 30 гол.: Англія, Америка, Польща, Україна, Норвегїя, Югославія, Болгарїя; по 20 гол.: Еспаїня, Фїнляндїя, Румунїя, Латвія, Голїандїя, Бєлгїя, Литва, Швайцарїя та Австрїя. Іншї держави мають по 10 або 5 голосів.

Засїданє 27. червня почало ся зїтвом тов. Зїновєва про становищє комунїстичних партїї рїжних країн. Бєдїякнї довше задержав ся над вїдносинами партїї у Франції, вїказуючи, що розкол її не знищив, а вїтворив нову 100.000-чїну комунїстичну партїю і увїльнив вїд всїх опортунїстичних елементів. Є надїя, що і могутна Комунїстична Партїя Чехословацїї скоро увїльнить ся вїд своїх центрїстичних течїєв.

Соціялїстичний сївїтовий рух перейшов уже перїод розколу і новоловставшї, чисто комунїстичнї напрями починають лучити ся в спїльнї партїї. Як приклад бєдїякнї наводить партїї в Америкї, Англії, Австрїї, Данїї, Бєлгїї, Югославії.

Доклад закїнчено закликком до боротьби з жовтїм Інтернаціоналом жовтїх професїйних сїлок.

На засїданю 29. червня промовляли представники лївого крила Соціялїстичної Партїї Бєлгїї і Югославської та Болгарської Комунїстичних Партїї.

Першїй промовець вїказав, що найгїршїй ворог революційного робїтничого руху в Бєлгїї — се жовтї соціялїстї, а головню Вандєрвельде та Гюїсманє, які всюдї старають ся при допомогї держави нищити комунїстїв.

Тов. Марковїч (Югославія) змалював боротьбу з опортунїстами в Югославії.

Вїд Болгарської Комунїстичної Партїї промовляв тов. Колїдрєв.

На засїданю дня 28. червня виступив представник Італїйської Соціялїстичної Партїї Лазарї, який вїказував, що поступованє Італїйської Соціялїстичної Партїї було згїданє з духом Комунїстичного Інтернаціоналу. Вкоротї вїбудєть ся партїйнї зїзднї, на якому буде рєзвїзано вїдношенє до Інтернаціоналу та буде обговорєно рїшенє конгресу.

При бурї олдєскїв вступив на трибуну тов. Ленїн.

"Великє нещастє для робїтничїї партїї, коли вона не потрафить в час упорнатись зі своїми реформїстами", почав тов. Ленїн свою бєсїду. "Нї Сєратї перед роком, нї Лазарї тепєр не потрафили оборонити нї умотивувати свое поступованє. З иншого боку поступованє сєї партїї дадо змогу реакції перейти до наступу проти робїтників". Своє бєсїду закїнчив Ленїн словами: "Самє Італїйськє робїтництво піддержити ухваля конгресу про виключенє Італїйської Соціялїстичної Партїї з Комунїстичного Інтернаціоналу."

На вечірню засїданю тов. Зїновєв вїс пропозицію, що бї конгрес дозволїв Комунїстичнїй Робїтничїй Партїї Нїмеччинї скликати в протягу дротих бїжучих мїсяцїв конгрес в цїлї обговорєня бїжучих питанїв.

На засїданю 29. червня анархо-комунїст Мафєкї старає ся ослабїти докази, які наведла Соціялїстична Партїя Італїї.

Т-ка Кляра Цеткїн та тов. Раковський вїказували зраднїцтє Соціялїстичної Партїї.

По промовї т-ки Цеткїн говорив тов. Троцький: "Пролетарїят Італїї лїтами прїготовує до бою, а коли прїйшло до рїшучого виступу, вїданю його буржуазїї". Тов. Троцький опрорєкає твердєнє Сєратї, що лїбно росїйськї комунїстї хочуть себе ратувати, вїказували сївтуо революцію. Росїйськї комунїстї все розсїдкують положенє і ніколи не роблять за скоро. Совїтська Росїя — се твердннє міжнародної революції, а обов'язком пролетарїв усїх країн — є її оборонити.

По кількох коротких бєсїдах про мїжнародне положенє прїняв конгрес резолюцію, яка звучить:

Конгрес піддержує полїтику Виконавчого Комїтєту Комунїстичного Інтернаціоналу і узнє її за добру.

Конгрес жадає строгого прєревєдення у всїх країнх 21 точком, ухвалєних другим Конгрєсом ІІІ. Інтернаціоналу.

Італїйська Соціялїстична Партїя має негаїно увїльнитє вїд реформїстїв, коли хочє належати до ІІІ. Інтернаціоналу.

Наколи Нїмєцкїя Комунїстична Робїтничя Партїя в короткїй часї не звучить ся з Обєднаною Комунїстичною Партїєю Нїмеччинї, Виконавчїм Комїтет має її виключити з ІІІ. Інтернаціоналу.